บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดส่งและการได้รับคืนแบบสอบถาม

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังบริษัทผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 188 บริษัท โดยมีแบบสอบถามที่ถูกตีกลับเนื่องจากที่อยู่ไม่ชัดเจนหรือไม่มีชื่อผู้รับ จำนวน 19 ชุด คิดเป็นร้อยละ 10.1 ของแบบสอบถามที่จัดส่งทางไปรษณีย์ จึงทำให้เหลือแบบสอบถามที่จัดส่งถึงผู้ตอบจำนวน 169 ชุด ในการนี้มีแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับคืนจากการจัดส่งครั้งแรกจำนวน 10 ชุด และจากกระบวนการติดตามแบบสอบถามที่ไม่ได้รับการตอบกลับ (Follow-up) ครั้งที่ 1 จำนวน 23 ชุด ครั้งที่ 2 จำนวน 17 ชุด และครั้งที่ 3 จำนวน 7 ชุด (รายละเอียดของกระบวนการติดตามแบบสอบถามที่ไม่ได้รับการตอบกลับแสดงในบทที่ 3) จึงทำให้มีแบบสอบถามที่ได้รับการตอบและส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยจำนวนทั้งสิ้น 57 ชุด คิดเป็นร้อยละ 33.7 ของแบบสอบถามที่จัดส่งถึงผู้ตอบ โดยในจำนวนนี้มีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จำนวน 6 ชุด คิดเป็นร้อยละ 3.6 ของแบบสอบถามที่จัดส่งถึงผู้ตอบ ผู้วิจัยได้คัดออกดังนั้นจึงเหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 51 ชุด คิดเป็นร้อยละ 30.2 ของแบบสอบถามที่จัดส่งถึงผู้ตอบ

ตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการจัดส่ง การได้รับคืนแบบสอบถาม และอัตราการตอบกลับ

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
แบบสอบถามที่จัดส่งทางไปรษณีย์	188	100.0
หัก แบบสอบถามตีกลับ	19	10.1
แบบสอบถามที่จัดส่งถึงผู้ตอบ	169	100.0
แบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ	57	33.7
หัก แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์	6	3.6
แบบสอบถามที่สมบูรณ์	51	30.2
อัตราการตอบกลับ	**57**	**33.7**
อัตราการตอบกลับที่สมบูรณ์	**51**	**30.2**

4.2 ลักษณะขององค์กรและผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและผู้ตอบแบบสอบถามดังแสดงในตารางที่ 4.2 ปรากฏผลดังนี้

เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย โดยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ระดับตำแหน่งปัจจุบัน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง โดยมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ระยะเวลาที่ทำงานกับองค์กร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากทำงานกับองค์กรมาเป็นระยะเวลา 10 – 19 ปี โดยมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 54.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ ทำงานกับองค์กรเป็นระยะเวลา น้อยกว่า 10 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บทบาทในการดำเนินงานด้านพันธมิตรธุรกิจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นผู้ที่มีบทบาทในการวางนโยบายและกำหนดทิศทางสำหรับการดำเนินงานด้านพันธมิตรธุรกิจ โดยมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ ทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อมูล มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนผู้ที่มีบทบาทควบคุมดูแลในการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่ทำร่วมกับพันธมิตร เช่น ด้านการผลิต ด้านการตลาด มีจำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 15.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ฐานะขององค์กรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่าได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากองค์กรที่อยู่ในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ จำนวน 24 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 47.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจากองค์กรที่อยู่ในฐานะผู้รับความรู้ จำนวน 27 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 52.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อายุขององค์กร พบว่าส่วนมากแล้วองค์กรมีอายุ 16 – 25 ปี โดยมีจำนวน 18 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 36.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ 5 – 15 ปี และ 26 – 35 ปี ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 12 และ 10 องค์กร ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 20.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จำนวนพนักงานในองค์กร พบว่าส่วนมากแล้วองค์กรมีพนักงานจำนวน 100 – 300 คน ซึ่งมีจำนวน 15 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 29.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมา คือ น้อยกว่า 100 คน มีจำนวน 13 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ถัดมา คือ องค์กรที่มีพนักงานจำนวน 1,501 คน ขึ้นไป มีจำนวน 11 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 21.6

ตารางที่ 4.2 ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากรและลักษณะงาน

ประเด็น	ความถี่	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	40	78.4
หญิง	11	21.6
รวม	51	100.0
ระดับตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารระดับต้น	3	5.9
ผู้บริหารระดับกลาง	17	33.3
ผู้บริหารระดับสูง	31	60.8
รวม	51	100.0
ระยะเวลาที่ทำงานกับองค์กร		
น้อยกว่า 10 ปี	16	31.4
10 - 19 ปี	28	54.9
20 - 29 ปี	3	5.9
30 ปี ขึ้นไป	4	7.8
รวม	51	100.0
บทบาทในการดำเนินงานด้านพันธมิตรธุรกิจ		
วางนโยบายและกำหนดทิศทาง	12	27.3
ประสานงานและให้ข้อมูล	10	22.7
ควบคุมดูแลในการดำเนินงานด้านต่างๆ	7	15.9
ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน	6	13.6
อื่นๆ เช่น ที่ปรึกษา ประเมินผลการดำเนินงาน	5	11.4
แสวงหาพันธมิตร ร่วมเจรจาและตกลง	4	9.1
รวม	44	100.0

ตารางที่ 4.2 ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากรและลักษณะงาน

ประเด็น	ความถี่	ร้อยละ
ฐานะขององค์กรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม		
ผู้ถ่ายทอดความรู้ (Transferor)	24	47.1
ผู้รับความรู้ (Transferee)	27	52.9
รวม	51	100.0
อายุขององค์กร		
น้อยกว่า 5 ปี	3	6.0
5 - 15 ปี	12	24.0
16 - 25 ปี	18	36.0
26 - 35 ปี	10	20.0
36 - 45 ปี	5	10.0
46 ปี ขึ้นไป	2	4.0
รวม	50	100.0
จำนวนพนักงานในองค์กร		
น้อยกว่า 100 คน	13	25.5
100 – 300 คน	15	29.4
301 – 500 คน	5	9.8
501 – 1,000 คน	6	11.8
1,001 – 1,500 คน	1	2.0
1,501 คน ขึ้นไป	11	21.6
รวม	51	100.0

4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบถามของผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 0.816 ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้เท่ากับ 0.782 ตัวแปรความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถเท่ากับ 0.847 ตัวแปรความรู้ที่เป็นความสามารถหลักเท่ากับ 0.762 ตัวแปรความรู้ที่เป็นนัยเท่ากับ 0.768 ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเท่ากับ 0.774 และตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้เท่ากับ 0.830 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของตัวแปรในแบบสอบถามของผู้ถ่ายทอดความรู้

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.816
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	0.782
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	0.847
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	0.762
ความรู้ที่เป็นนัย	0.768
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	0.774
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	0.830

แบบสอบถามของผู้รับความรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 0.829 ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้เท่ากับ 0.746 ตัวแปรความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถเท่ากับ 0.871 ตัวแปรความรู้ที่เป็นความสามารถหลักเท่ากับ 0.791 ตัวแปรความรู้ที่เป็นนัยเท่ากับ 0.731 ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเท่ากับ 0.742 และตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้เท่ากับ 0.798 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของตัวแปรในแบบสอบถามของผู้รับความรู้

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.829
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	0.746
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	0.871
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	0.791
ความรู้ที่เป็นนัย	0.731
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	0.742
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	0.798

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งผู้ถ่ายทอดความรู้และผู้รับความรู้จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบสอบถามที่นำมาใช้มีความน่าเชื่อถือและมีมาตรฐานเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของแต่ละตัวแปรที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์สำหรับมาตรวัดที่ได้มาตรฐาน (Nunnally และ Durham, 1975)

4.4 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปร

การทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบปกติหรือไม่ โดยการใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov – Smirnov Test ซึ่งกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ตัวแปรมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ตัวแปรไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการทดสอบปรากฏว่า ข้อมูลทางด้านการถ่ายทอดความรู้นั้น ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก ความรู้ที่เป็นนัย การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ และความไว้วางใจในผู้รับความรู้ มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรข้างต้นมีการแจกแจงแบบปกติ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรในข้อมูลด้านการถ่ายทอดความรู้

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.371
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	0.614
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	0.452
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	0.284
ความรู้ที่เป็นนัย	0.894
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	0.854
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	0.078

สำหรับข้อมูลทางด้านการได้รับความรู้ พบว่า ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก ความรู้ที่เป็นนัย การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ และความไว้วางใจในผู้รับความรู้ มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรข้างต้นมีการแจกแจงแบบปกติ ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรในข้อมูลด้านการได้รับความรู้

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.879
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	0.482
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	0.863
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	0.283
ความรู้ที่เป็นนัย	0.856
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	0.859
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	0.277

4.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรต่างๆ และการทดสอบความสัมพันธ์

สำหรับข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยจะแบ่งการรายงานผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ (1) ด้านการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ถ่ายทอดความรู้ และ (2) ด้านการได้รับความรู้ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้รับความรู้ ดังนี้

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการถ่ายทอดความรู้

4.5.1.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

คำถาม	Mean	S.D.	น้อยกว่าที่ตกลงมาก	น้อยกว่าที่ตกลง	เท่ากับที่ตกลง	มากกว่าที่ตกลง	มากกว่าที่ตกลงมาก
1. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.29	0.69	0.0	8.3	58.3	29.2	4.2
2. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.25	0.68	0.0	12.5	50.0	37.5	0.0
3. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.58	1.06	0.0	25.0	8.3	50.0	16.7
4. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.79	1.02	8.3	33.3	33.3	20.8	4.2
5. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.92	1.02	8.3	25.0	37.5	25.0	4.2
รวม	**3.17**	**0.63**					

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.63 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการถ่ายทอดความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 58.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการถ่ายทอดความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการถ่ายทอดความรู้ในระดับที่มากกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการถ่ายทอดความรู้ในระดับที่น้อยกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเท่ากับข้อตกลง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการถ่ายทอดความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.5.1.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวกับการปกป้องความรู้ของบริษัท และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.63	0.88	0.0	12.5	25.0	50.0	12.5
2. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.83	1.05	8.3	0.0	12.5	58.3	20.8
3. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต	4.33	0.70	0.0	0.0	12.5	41.7	45.8
4. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.75	1.11	12.5	29.2	37.5	12.5	8.3
5. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.88	1.08	8.3	33.3	25.0	29.2	4.2
รวม	**3.48**	**0.65**					

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.48 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.65 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด คิดเป็นร้อยละ 58.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	3.48	0.65
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้เท่ากับ 3.48 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	Pearson Correlation	1	0.063
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.063	1
	N	24	24

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.10 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถและการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เหมือนกันอย่างยิ่ง	ไม่เหมือนกัน	เฉยๆ	เหมือนกัน	เหมือนกันอย่างยิ่ง
1. ความสามารถด้านการให้บริการลูกค้า	3.50	1.22	4.2	25.0	8.3	41.7	20.8
2. ลักษณะของสินค้า	3.46	0.93	4.2	16.7	8.3	70.8	0.0
3. ระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิต	3.42	1.14	4.2	20.8	20.8	37.5	16.7
4. ความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ	3.25	0.99	4.2	16.7	37.5	33.3	8.3
5. ความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากร	3.25	1.11	4.2	20.8	37.5	20.8	16.7
6. ความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่าย	3.21	1.14	4.2	33.3	8.3	45.8	8.3
7. ความรู้ความสามารถของพนักงาน	3.13	1.01	4.3	21.7	39.3	26.1	8.7
8. ความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต	3.00	1.18	8.3	33.3	16.7	33.3	8.3
9. ระบบการบริหารจัดการ	2.96	0.91	0.0	41.7	20.8	37.5	0.0
10. ความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์	2.96	1.23	12.5	29.2	16.7	33.3	8.3
11. ความสามารถด้านการเงิน	2.79	1.18	16.7	20.8	37.5	16.7	8.3
12. ความสามารถด้านการตลาด	2.67	1.01	8.3	45.8	16.7	29.2	0.0
รวม	**3.14**	**0.64**					

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.14 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.64 โดยมีคำถามจำนวน 12 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการให้บริการลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการให้บริการลูกค้าที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านลักษณะของสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีลักษณะของสินค้าที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 70.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิตที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบที่เหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากรที่เหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านความรู้ความสามารถของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความรู้ความสามารถของพนักงานที่เหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านระบบการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีระบบการบริหารจัดการที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการเงินที่เหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการตลาดที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	3.14	0.64
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถเท่ากับ 3.14 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	Pearson Correlation	1	0.540
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.540	1
	N	24	24

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถไม่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.1.2.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายในบริษัทมาเป็นระยะเวลานาน	4.13	0.85	0.0	8.3	4.2	54.2	33.3
2. ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัท	3.88	0.90	0.0	12.5	8.3	58.3	20.8
3. ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่ฝังลึกในภารกิจ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร และกระบวนการทำงานของบริษัท	3.46	0.78	0.0	8.3	45.8	37.5	8.3
4. ความรู้ที่ถ่ายทอดมีลักษณะเฉพาะพิเศษของบริษัทเท่านั้น	3.46	1.02	4.2	16.7	16.7	54.2	8.3
5. ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับบริษัท และได้รับการยอมรับและชื่นชมจากลูกค้า	3.88	1.08	4.2	8.3	12.5	45.8	29.2
รวม	**3.76**	**0.70**					

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.70 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายในบริษัทมาเป็นระยะเวลานาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่ฝังลึกในภารกิจ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร และกระบวนการทำงานของบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดมีลักษณะเฉพาะพิเศษของบริษัทเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับบริษัท และได้รับการยอมรับและชื่นชมจากลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	3.76	0.70
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักเท่ากับ 3.76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	Pearson Correlation	1	0.632
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.632	1
	N	24	24

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.16 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักไม่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.1.2.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถถ่ายทอดได้อย่างง่ายและรวดเร็ว	3.04	1.11	4.4	39.1	21.7	26.1	8.7
2. ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถอธิบายและเข้าใจผ่านการพูดคุยได้อย่างชัดเจน	2.79	1.02	0.0	33.3	20.8	37.5	8.3
3. ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถนำมาประมวลเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรได้	2.04	0.81	0.0	8.3	8.3	62.5	20.8
4. ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถเรียนรู้ผ่านการสังเกตการณ์ได้	2.50	1.06	4.2	16.7	16.7	50.0	12.5
5. ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ผ่านการศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆ	2.38	0.92	0.0	12.5	29.2	41.7	16.7
รวม	**2.54**	**0.73**					

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.54 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.73 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถถ่ายทอดได้อย่างง่ายและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถอธิบายและเข้าใจผ่านการพูดคุยได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถนำมาประมวลเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถเรียนรู้ผ่านการสังเกตการณ์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ถ่ายทอดสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ผ่านการศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย	2.54	0.73
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยเท่ากับ 2.54 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย	Pearson Correlation	1	-0.465 *
	Sig. (1-tailed)		0.011
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	-0.465 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.011	
	N	24	24

* Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.465 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.5.1.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

คำถาม	พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน		พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.18	0.64	3.57	0.79
2. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.18	0.73	3.43	0.53
3. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.59	1.00	3.57	1.27
4. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.59	0.94	3.29	1.11
5. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.65	1.00	3.57	0.79
รวม	**3.04**	**0.61**	**3.49**	**0.59**

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามที่ใช้วัดระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 17 องค์กรนั้น มีค่าระหว่าง 2.59 ถึง 3.59 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.04 และสำหรับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 7 องค์กรนั้น มีค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามอยู่ระหว่าง 3.29 ถึง 3.57 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.49

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ	Mean	S.D.
พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน	3.04	0.61
พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน	3.49	0.59

จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนเท่ากับ 3.04 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุนเท่ากับ 3.49 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจทั้งสองรูปแบบไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)	
	พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน	พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.532	0.677

จากตารางที่ 4.22 แสดงการทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบปกติหรือไม่ โดยการใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov – Smirnov Test ซึ่งกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการทดสอบปรากฏว่า ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจทั้งของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ เพราะฉะนั้นจึงสามารถใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานได้

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็นทดสอบ	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	-1.662	22	0.111	-0.450

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจระหว่างพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน ผลปรากฏว่าระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนไม่มีความแตกต่างกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน เนื่องจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจากผลการทดสอบจึงชี้ให้เห็นว่าในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจที่แตกต่างกันไม่ได้ส่งผลให้ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีความแตกต่างกัน

4.5.1.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกันนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ หรือแบบแผนที่เป็นทางการ	3.17	1.05	4.2	29.2	16.7	45.8	4.2
2. บริษัทกับพันธมิตรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	4.04	0.91	0.0	8.3	12.5	45.8	33.3
3. บริษัทกับพันธมิตรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน นอกเหนือจากการทำงาน เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การสัมมนา เป็นต้น	3.54	1.18	8.3	12.5	12.5	50.0	16.7
4. การพูดคุยระหว่างบุคลากรของทั้งสององค์กรจะเป็นที่ยอมรับโดยไม่ต้องมีการเขียนบันทึกในรายละเอียด	3.17	1.13	4.2	29.2	25.0	29.2	12.5
5. ผู้บริหารของทั้งสององค์กรมีโอกาสได้พบปะกันนอกสถานที่ทำงาน เช่น ร่วมรับประทานอาหาร ตีกอล์ฟ เป็นต้น	3.75	0.79	0.0	8.3	20.8	58.3	12.5
รวม	**3.53**	**0.63**					

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่าระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.63 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

การติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกันไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ หรือแบบแผนที่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บริษัทกับพันธมิตรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บริษัทกับพันธมิตรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน นอกเหนือจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การพูดคุยระหว่างบุคลากรของทั้งสององค์กรจะเป็นที่ยอมรับโดยไม่ต้องมีการเขียนบันทึกในรายละเอียด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้บริหารของทั้งสององค์กรมีโอกาสได้พบปะกันนอกสถานที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	3.53	0.63
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเท่ากับ 3.53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	Pearson Correlation	1	0.593 *
	Sig. (1-tailed)		0.001
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.593 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.001	
	N	24	24

* Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.593 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.5.1.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพของพันธมิตรธุรกิจ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.1.5.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ผู้รับความรู้ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	3.83	0.76	4.2	0.0	12.5	75.0	8.3
2. การกระทำของผู้รับความรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้ถ่ายทอดความรู้	3.92	0.72	0.0	4.2	16.7	62.5	16.7
3. ผู้รับความรู้มีความเปิดเผยและจริงใจในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	3.75	0.90	0.0	12.5	16.7	54.2	16.7
4. ผู้รับความรู้ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่เพื่อร่วมดำเนินงานในพันธมิตรธุรกิจ	3.71	0.91	0.0	12.5	20.8	50.0	16.7
5. ผู้รับความรู้ไม่ได้กระทำการใดๆ ให้ผู้ถ่ายทอดความรู้เสียหายจากการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	3.71	0.86	4.2	0.0	29.2	54.2	12.5
รวม	**3.78**	**0.68**					

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่าระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.68 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้รับความรู้ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 75.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การกระทำของผู้รับความรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้มีความเปิดเผยและจริงใจในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่เพื่อร่วมดำเนินงานในพันธมิตรธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้ไม่ได้กระทำการใดๆ ให้ผู้ถ่ายทอดความรู้เสียหายจากการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 54.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้	3.78	0.68
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.17	0.63

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้เท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.17 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	Pearson Correlation	1	0.764 *
	Sig. (1-tailed)		0.000
	N	24	24
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.764 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.000	
	N	24	24

* Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นความไว้วางใจในผู้รับความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.764 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.5.1.5.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน และการทดสอบความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

คำถาม	ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน		มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.46	0.78	3.09	0.54
2. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.38	0.65	3.09	0.70
3. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.62	1.04	3.55	1.13
4. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการเงิน	3.15	0.99	2.36	0.92
5. การถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	3.08	1.04	2.73	1.01
รวม	**3.34**	**0.64**	**2.96**	**0.57**

จากตารางที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามที่ใช้วัดระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 13 องค์กรนั้น มีค่าระหว่าง 3.08 ถึง 3.62 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.34 และสำหรับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 11 องค์กรนั้น มีค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามอยู่ระหว่าง 2.36 ถึง 3.55 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.96

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน	Mean	S.D.
พันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	3.34	0.64
พันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	2.96	0.57

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนเท่ากับ 3.34 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนเท่ากับ 2.96 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)	
	ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.492	0.811

จากตารางที่ 4.32 แสดงการทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบปกติหรือไม่ โดยการใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov – Smirnov Test ซึ่งกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการทดสอบปรากฏว่า ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจทั้งของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ เพราะฉะนั้นจึงสามารถใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานได้

ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

ประเด็นทดสอบ	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	1.501	22	0.148	0.375

จากตารางที่ 4.33 แสดงผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจระหว่างพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ผลปรากฏว่า ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนไม่มีความแตกต่างกับระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน เนื่องจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจากผลการทดสอบจึงชี้ให้เห็นว่า ในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ไม่ว่าพันธมิตรธุรกิจจะมีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนหรือไม่ก็ไม่ได้ส่งผลให้ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีความแตกต่างกัน

4.5.1.6 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.34 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	การถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	ไม่มีความสัมพันธ์
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	ไม่มีความสัมพันธ์
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	ไม่มีความสัมพันธ์
ความรู้ที่เป็นนัย	มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ
รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ	ไม่มีความสัมพันธ์
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก
สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 4.34 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจโดยการหาค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.593 และตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.764 ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรความรู้ที่เป็นนัยด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.465 และสำหรับตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ และสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนนั้นจากผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการได้รับความรู้

4.5.2.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

คำถาม	Mean	S.D.	น้อยกว่าที่ตกลงมาก	น้อยกว่าที่ตกลง	เท่ากับที่ตกลง	มากกว่าที่ตกลง	มากกว่าที่ตกลงมาก
1. การได้รับความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.30	0.61	0.0	3.7	66.7	25.9	3.7
2. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.52	0.80	0.0	7.4	44.4	37.0	11.1
3. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.44	0.85	0.0	11.1	44.4	33.3	11.1
4. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.93	0.87	7.4	14.8	59.3	14.8	3.7
5. การได้รับความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.78	0.75	7.4	18.5	63.0	11.1	0.0
รวม	**3.19**	**0.49**					

จากตารางที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่าระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.49 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

การได้รับความรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการได้รับความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 66.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การได้รับความรู้ด้านการบริหารการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการได้รับความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการได้รับความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การได้รับความรู้ด้านการบริหารการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการได้รับความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การได้รับความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า มีการได้รับความรู้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 63.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.5.2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวกับการปกป้องความรู้ของบริษัท และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.36 การวิเคราะห์ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.81	0.88	0.0	11.1	14.8	55.6	18.5
2. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด	4.22	0.64	0.0	0.0	11.1	55.6	33.3
3. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต	4.22	0.85	0.0	7.4	3.7	48.2	40.7
4. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน	3.56	0.89	0.0	11.1	37.0	37.0	14.8
5. ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	3.48	0.80	0.0	14.8	25.9	55.6	3.7
รวม	**3.86**	**0.56**					

จากตารางที่ 4.36 แสดงให้เห็นว่าระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.86 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.56 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการ คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการตลาด คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิต คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ซึ่งอยู่ในระดับมากโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

วัตถุประสงค์ของผู้รับความรู้ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้รับความรู้มีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	3.86	0.56
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.37 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้เท่ากับ 3.86 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	Pearson Correlation	1	0.452
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.452	1
	N	27	27

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถและการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.39 การวิเคราะห์ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เหมือนกันอย่างยิ่ง	ไม่เหมือนกัน	เฉยๆ	เหมือนกัน	เหมือนกันอย่างยิ่ง
1. ความสามารถด้านการให้บริการลูกค้า	3.11	1.01	3.7	29.6	22.2	40.7	3.7
2. ลักษณะของสินค้า	3.04	1.17	8.0	32.0	16.0	36.0	8.0
3. ความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ	3.00	1.04	7.4	25.9	29.6	33.3	3.7
4. ความรู้ความสามารถของพนักงาน	2.89	1.01	7.4	33.3	22.2	37.0	0.0
5. ความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากร	2.89	1.15	11.1	29.6	25.9	25.9	7.4
6. ระบบการบริหารจัดการ	2.81	0.94	3.9	42.3	23.1	30.8	0.0
7. ความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่าย	2.81	0.92	3.7	40.7	25.9	29.6	0.0
8. ความสามารถด้านการเงิน	2.67	0.88	7.4	33.3	48.2	7.4	3.7
9. ระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิต	2.63	1.18	14.8	40.7	18.5	18.5	7.4
10. ความสามารถด้านการตลาด	2.52	0.85	3.7	59.3	18.5	18.5	0.0
11. ความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต	2.48	0.98	11.1	51.9	14.8	22.2	0.0
12. ความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์	2.22	0.93	18.5	55.6	11.1	14.8	0.0
รวม	**2.75**	**0.61**					

จากตารางที่ 4.39 แสดงให้เห็นว่าระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.75 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.61 โดยมีคำถามจำนวน 12 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการให้บริการลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการให้บริการลูกค้าที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านลักษณะของสินค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีลักษณะของสินค้าที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านความรู้ความสามารถของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความรู้ความสามารถของพนักงานที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการพัฒนาบุคลากรที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกันในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านระบบการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีระบบการบริหารจัดการที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการเงินที่เหมือนกันในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในด้านระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิตที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการตลาดที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 51.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความเหมือนกันของพันธมิตรธุรกิจในความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า พันธมิตรธุรกิจมีความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	2.75	0.61
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.40 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถเท่ากับ 2.75 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	Pearson Correlation	1	0.079
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.079	1
	N	27	27

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2.2.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.42 การวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้	3.89	0.70	0.0	3.7	18.5	63.0	14.8
2. ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษของบริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้เท่านั้น	3.30	0.95	0.0	22.2	37.0	29.6	11.1
3. ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งที่ทำให้บริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้ได้รับการยอมรับและชื่นชมจากลูกค้า	3.74	0.53	0.0	0.0	29.6	66.7	3.7
รวม	**3.64**	**0.56**					

จากตารางที่ 4.42 แสดงให้เห็นว่าระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.56 โดยมีคำถามจำนวน 3 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งที่สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับมีลักษณะเฉพาะพิเศษของบริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้เท่านั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งที่ทำให้บริษัทผู้ถ่ายทอดความรู้ได้รับการยอมรับและชื่นชมจากลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	3.64	0.56
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.43 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักเท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	Pearson Correlation	1	0.355
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.355	1
	N	27	27

* ไม่ได้แสดงค่า Sig. เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกซึ่งตรงข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.44 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลักไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการได้รับความรู้ที่เป็นนัย และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.45 การวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ความรู้ที่ได้รับสามารถถ่ายทอดได้อย่างง่ายและรวดเร็ว	3.00	0.88	0.0	37.0	25.9	37.0	0.0
2. ความรู้ที่ได้รับสามารถอธิบายและเข้าใจผ่านการพูดคุยได้อย่างชัดเจน	2.67	0.68	0.0	11.1	44.4	44.4	0.0
3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำมาประมวลเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรได้	2.56	0.89	3.7	7.4	37.0	44.4	7.4
4. ความรู้ที่ได้รับสามารถเรียนรู้ผ่านการสังเกตการณ์ได้	3.04	0.94	3.7	33.3	25.9	37.0	0.0
5. ความรู้ที่ได้รับสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ผ่านการศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆ	2.81	0.88	0.0	22.2	44.4	25.9	7.4
รวม	**2.82**	**0.45**					

จากตารางที่ 4.45 แสดงให้เห็นว่าระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.82 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.45 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความรู้ที่ได้รับสามารถถ่ายทอดได้อย่างง่ายและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับสามารถอธิบายและเข้าใจผ่านการพูดคุยได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับสามารถนำมาประมวลเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับสามารถเรียนรู้ผ่านการสังเกตการณ์ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ความรู้ที่ได้รับสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ผ่านการศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัยกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย	2.82	0.45
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.46 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัยเท่ากับ 2.82 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.47 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้ที่เป็นนัยกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การได้รับความรู้ที่เป็นนัย	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การได้รับความรู้ที่เป็นนัย	Pearson Correlation	1	-0.326 *
	Sig. (1-tailed)		0.049
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	-0.326 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.049	
	N	27	27

* Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้ที่เป็นนัยกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นการได้รับความรู้ที่เป็นนัยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.326 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.5.2.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.48 การวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

คำถาม	พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน		พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. การได้รับความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.29	0.61	3.31	0.63
2. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.64	0.63	3.38	0.96
3. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.36	0.63	3.54	1.05
4. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.79	0.89	3.08	0.86
5. การได้รับความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.86	0.86	2.69	0.63
รวม	**3.19**	**0.43**	**3.20**	**0.57**

จากตารางที่ 4.48 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามที่ใช้วัดระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 14 องค์กรนั้น มีค่าระหว่าง 2.79 ถึง 3.64 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.19 และสำหรับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 13 องค์กรนั้น มีค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามอยู่ระหว่าง 2.69 ถึง 3.54 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.20

ตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ	Mean	S.D.
พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน	3.19	0.43
พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน	3.20	0.57

จากตารางที่ 4.49 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุนเท่ากับ 3.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจทั้งสองรูปแบบไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 4.50 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)	
	พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน	พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.821	0.812

จากตารางที่ 4.50 แสดงการทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบปกติหรือไม่ โดยการใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov – Smirnov Test ซึ่งกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการทดสอบปรากฏว่า ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจทั้งของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ เพราะฉะนั้นจึงสามารถใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานได้

ตารางที่ 4.51 ผลการทดสอบระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็นทดสอบ	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	-0.074	25	0.941	-0.014

จากตารางที่ 4.51 แสดงผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจระหว่างพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน ผลปรากฏว่าระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนไม่มีความ แตกต่างกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน เนื่องจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจากผลการทดสอบจึงชี้ให้เห็นว่าในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจที่แตกต่างกันไม่ได้ส่งผลให้ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีความแตกต่างกัน

4.5.2.4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.52 การวิเคราะห์ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกันนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ หรือแบบแผนที่เป็นทางการ	3.04	1.09	7.4	29.6	18.5	40.7	3.7
2. บริษัทกับพันธมิตรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	4.04	0.44	0.0	0.0	7.4	81.5	11.1
3. บริษัทกับพันธมิตรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน นอกเหนือจากการทำงาน เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การสัมมนา เป็นต้น	3.35	0.89	3.9	7.7	46.2	34.6	7.7
4. การพูดคุยระหว่างบุคลากรของทั้งสององค์กรจะเป็นที่ยอมรับโดยไม่ต้องมีการเขียนบันทึกในรายละเอียด	2.74	0.98	3.7	48.2	22.2	22.2	3.7
5. ผู้บริหารของทั้งสององค์กรมีโอกาสได้พบปะกันนอกสถานที่ทำงาน เช่น ร่วมรับประทานอาหาร ตีกอล์ฟ เป็นต้น	3.74	0.76	0.0	3.7	33.3	48.2	14.8
รวม	**3.38**	**0.50**					

จากตารางที่ 4.52 แสดงให้เห็นว่าระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.50 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

การติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกันไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ หรือแบบแผนที่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บริษัทกับพันธมิตรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมากโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 81.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บริษัทกับพันธมิตรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน นอกเหนือจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การพูดคุยระหว่างบุคลากรของทั้งสององค์กรจะเป็นที่ยอมรับโดยไม่ต้องมีการเขียนบันทึกในรายละเอียด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้บริหารของทั้งสององค์กรมีโอกาสได้พบปะกันนอกสถานที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.53 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	3.38	0.50
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.53 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเท่ากับ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.54 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	Pearson Correlation	1	0.329 *
	Sig. (1-tailed)		0.047
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.329 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.047	
	N	27	27

* Correlation is significant at the 0.05 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.54 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.329 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.5.2.5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพของพันธมิตรธุรกิจ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.5.2.5.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้ และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.55 การวิเคราะห์ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้

คำถาม	Mean	S.D.	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ผู้รับความรู้ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	4.15	0.66	0.0	0.0	14.8	55.6	29.6
2. การกระทำของผู้รับความรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้ถ่ายทอดความรู้	3.85	0.53	0.0	0.0	22.2	70.4	7.4
3. ผู้รับความรู้มีความเปิดเผยและจริงใจในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	4.15	0.60	0.0	0.0	11.1	63.0	25.9
4. ผู้รับความรู้ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่เพื่อร่วมดำเนินงานในพันธมิตรธุรกิจ	4.11	0.70	0.0	0.0	18.5	51.9	29.6
5. ผู้รับความรู้ไม่ได้กระทำการใดๆ ให้ผู้ถ่ายทอดความรู้เสียหายจากการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ	4.30	0.54	0.0	0.0	3.7	63.0	33.3
รวม	**4.11**	**0.45**					

จากตารางที่ 4.55 แสดงให้เห็นว่าระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.45 โดยมีคำถามจำนวน 5 ข้อที่ใช้พิจารณาระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้ ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้รับความรู้ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การกระทำของผู้รับความรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 70.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้มีความเปิดเผยและจริงใจในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่เพื่อร่วมดำเนินงานในพันธมิตรธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 51.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้รับความรู้ไม่ได้กระทำการใดๆ ให้ผู้ถ่ายทอดความรู้เสียหายจากการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 63.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 4.56 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	Mean	S.D.
ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้	4.11	0.45
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	0.49

จากตารางที่ 4.56 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้เท่ากับ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเท่ากับ 3.19 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

ตารางที่ 4.57 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

		ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	Pearson Correlation	1	0.514 *
	Sig. (1-tailed)		0.003
	N	27	27
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	Pearson Correlation	0.514 *	1
	Sig. (1-tailed)	0.003	
	N	27	27

* Correlation is significant at the 0.01 level (1-tailed).

จากตารางที่ 4.57 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในผู้รับความรู้กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผลปรากฏว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นความไว้วางใจในผู้รับความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.514 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

4.5.2.5.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน และการทดสอบความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.58 การวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

คำถาม	ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน		มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. การได้รับความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.18	0.60	3.38	0.62
2. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.45	0.69	3.56	0.89
3. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.45	0.93	3.44	0.81
4. การได้รับความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.82	0.60	3.00	1.03
5. การได้รับความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.82	0.75	2.75	0.77
รวม	**3.15**	**0.45**	**3.23**	**0.53**

จากตารางที่ 4.58 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามที่ใช้วัดระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 11 องค์กรนั้น มีค่าระหว่าง 2.82 ถึง 3.45 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.15 และสำหรับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 16 องค์กรนั้น มีค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามอยู่ระหว่าง 2.75 ถึง 3.56 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.23

ตารางที่ 4.59 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน	Mean	S.D.
พันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	3.15	0.45
พันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	3.23	0.53

จากตารางที่ 4.59 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนเท่ากับ 3.15 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนเท่ากับ 3.23 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ 4.60 ผลการทดสอบการแจกแจงของตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	Sig. (2-tailed)	
	ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	0.847	0.773

จากตารางที่ 4.60 แสดงการทดสอบว่าการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบปกติหรือไม่ โดยการใช้สถิติทดสอบ Kolmogorov – Smirnov Test ซึ่งกำหนดสมมุติฐานในการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ

H_1 : ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่ได้มีการแจกแจงแบบปกติ

ผลการทดสอบปรากฏว่า ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจทั้งของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน มีค่า Sig. (2-tailed) มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีการแจกแจงแบบปกติ เพราะฉะนั้นจึงสามารถใช้สถิติทดสอบที (t-test) ในการทดสอบสมมุติฐานได้

ตารางที่ 4.61 ผลการทดสอบระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

ประเด็นทดสอบ	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	-0.409	25	0.686	-0.080

จากตารางที่ 4.61 แสดงผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจระหว่างพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ผลปรากฏว่า ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนไม่มีความแตกต่างกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจของพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน เนื่องจากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจากผลการทดสอบจึงชี้ให้เห็นว่า ในมุมมองของผู้รับความรู้นั้นสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ไม่ว่าพันธมิตรธุรกิจจะมีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนหรือไม่ก็ไม่ได้ส่งผลให้ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจมีความแตกต่างกัน

4.5.2.6 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.62 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตัวแปร	การได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ
ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	ไม่มีความสัมพันธ์
ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	ไม่มีความสัมพันธ์
ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	ไม่มีความสัมพันธ์
ความรู้ที่เป็นนัย	มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ
รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ	ไม่มีความสัมพันธ์
การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก
ความไว้วางใจในผู้รับความรู้	มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก
สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 4.62 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจโดยการหาค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ได้แก่ ตัวแปรความไว้วางใจในผู้รับความรู้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.514 และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.329 ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรความรู้ที่เป็นนัยด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.326 และสำหรับตัวแปรความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้ ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ และสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนนั้นจากผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

4.6 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการถ่ายทอดความรู้กับด้านการได้รับความรู้

4.6.1 การแลกเปลี่ยนความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.63 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	การถ่ายทอดความรู้	การได้รับความรู้
1. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ	3.29	3.30
2. ความรู้ด้านการบริหารการตลาด	3.25	3.52
3. ความรู้ด้านการบริหารการผลิต	3.58	3.44
4. ความรู้ด้านการบริหารการเงิน	2.79	2.93
5. ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	2.92	2.78
รวม	**3.17**	**3.19**

จากตารางที่ 4.63 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเปรียบเทียบกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองมุมมองและถือว่าอยู่ในระดับที่เท่ากับข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ โดยเมื่อพิจารณาประเด็นด้านต่างๆ แล้วพบว่า ทั้งสองฝ่ายแสดงความคิดเห็นที่เหมือนกันยกเว้นความรู้ด้านการบริหารการตลาดและด้านการบริหารการผลิตที่พบว่ามีมุมมองที่แตกต่างกัน โดยความรู้ด้านการบริหารการตลาดนั้นทางฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นว่ามีการถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ในระดับที่เท่ากับข้อตกลง ส่วนฝ่ายของผู้รับความรู้นั้นแสดงความเห็นว่าได้รับความรู้ด้านนี้ในระดับที่มากกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ แต่ถึงอย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของผู้ถ่ายทอดความรู้จะแสดงความเห็นเช่นนั้น แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 ที่มีความเห็นว่าได้ถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาดในระดับที่มากกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ ดังนั้นหากมองในภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่าผู้ถ่ายทอดความรู้ได้มีการถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารการตลาดอยู่ในระดับปานกลางที่ค่อนข้างมากเช่นกัน

เช่นเดียวกับความรู้ด้านการบริหารการผลิตที่ทั้งสองฝ่ายมีมุมมองที่แตกต่างกัน โดยฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นว่ามีการถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ในระดับที่มากกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ แต่ทางฝ่ายของผู้รับความรู้นั้นมีความเห็นว่าได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิตในระดับที่เท่ากับข้อตกลง แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ถึงแม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของฝ่ายผู้รับความรู้จะมีความเห็นเช่นนั้นก็ตามแต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 ที่เห็นด้วยว่าได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิตในระดับที่มากกว่าข้อตกลงในการร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจ ดังนั้นถ้ามองในภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่าผู้รับความรู้มีการได้รับความรู้ด้านการบริหารการผลิตอยู่ในระดับปานกลางที่ค่อนข้างมากเช่นกัน

4.6.2 ความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้

ตารางที่ 4.64 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้จำแนกตามมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	ผู้ถ่ายทอดความรู้	ผู้รับความรู้
ระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้	3.48	3.86

จากตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ของผู้รับความรู้เปรียบเทียบระหว่างมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้ ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน โดยผู้ถ่ายทอดความรู้มีความเห็นว่าผู้รับความรู้มีความตั้งใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง แต่ผู้รับความรู้มีความเห็นว่าตนมีความตั้งใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงินที่พบว่าในมุมมองของทั้งสองฝ่ายนั้นมีค่าเฉลี่ยความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านนี้ที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยทางฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นว่าผู้รับความรู้มีความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านการบริหารการเงินในระดับปานกลางเท่านั้น (Mean = 2.75) แต่ผู้รับความรู้ให้ความเห็นว่าตนมีความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านนี้ในระดับมาก (Mean = 3.56) ดังแสดงในตารางที่ 4.8 และ 4.36

4.6.3 ความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ

ตารางที่ 4.65 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ จำแนกตามมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	ผู้ถ่ายทอดความรู้	ผู้รับความรู้
ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถ	3.14	2.75

จากตารางที่ 4.65 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถเปรียบเทียบระหว่างมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้ ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับปานกลางทั้งสองมุมมอง โดยแสดงให้เห็นว่าพันธมิตรธุรกิจมีทรัพยากรและความสามารถที่เหมือนกันในระดับปานกลาง แต่ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง และเมื่อพิจารณาความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถจากทั้งสองมุมมองแล้วพบว่ามีประเด็นที่ค่าเฉลี่ยของฝ่ายผู้ถ่ายทอดความรู้กับฝ่ายผู้รับความรู้มีความแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน คือ ความเหมือนกันด้านระบบการผลิตและเทคโนโลยีในการผลิต (Mean = 3.42 กับ 2.63) ความสามารถด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต (Mean = 3.00 กับ 2.48) และความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Mean = 2.96 กับ 2.22) ดังแสดงในตารางที่ 4.11 และ 4.39 ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นทรัพยากรและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับด้านการผลิต โดยทางฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่ามีความเหมือนกัน แต่ฝ่ายผู้รับความรู้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพันธมิตรธุรกิจมีทรัพยากรและความสามารถด้านดังกล่าวที่ไม่เหมือนกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากในมุมมองของผู้รับความรู้มองว่าตนมีทรัพยากรและความรู้ความสามารถด้านการผลิตที่แตกต่างจากผู้ถ่ายทอดความรู้ และอาจเป็นสาเหตุประการหนึ่งในการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรธุรกิจเพื่อที่จะได้เรียนรู้ความรู้ด้านดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาระดับความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านการบริหารการผลิตของผู้รับความรู้แล้วก็พบว่า ผู้รับความรู้มีความตั้งใจในการเรียนรู้ด้านนี้อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.22)

ดังนั้นจากความแตกต่างกันของทรัพยากรและความสามารถด้านดังกล่าวในข้างต้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถในมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้มีค่าเฉลี่ยที่มากกว่าระดับความเหมือนกันทางด้านทรัพยากรและความสามารถในมุมมองของผู้รับความรู้แต่ถึงอย่างไรก็อยู่ในระดับปานกลางทั้งสองมุมมอง

4.6.4 ความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก

ตารางที่ 4.66 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักกับระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย
ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	3.76
ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก	3.64

จากตารางที่ 4.66 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความสามารถหลักเปรียบเทียบกับระดับการได้รับความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากทั้งสองมุมมอง จึงแสดงให้เห็นว่า ความรู้ที่มีการถ่ายทอดและได้รับในพันธมิตรธุรกิจนั้นถือเป็นความรู้ที่เป็นความสามารถหลัก นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณาความคิดเห็นในด้านต่างๆ ของผู้ถ่ายทอดความรู้และผู้รับความรู้แล้วก็พบว่าทั้งสองฝ่ายนั้นแสดงความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

4.6.5 ความรู้ที่เป็นนัย

ตารางที่ 4.67 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยกับระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย
ระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัย	2.54
ระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย	2.82

จากตารางที่ 4.67 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยเปรียบเทียบกับระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัย ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับปานกลางทั้งสองมุมมองและถือว่าอยู่ในระดับปานกลางที่ค่อนข้างน้อย แต่ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยนั้นมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง โดยเมื่อพิจารณาความคิดเห็นด้านต่างๆ จากทั้งสองมุมมองในตารางที่ 4.17 และ 4.45 แล้วพบว่า มีประเด็นที่มีความแตกต่างกัน คือ การพิจารณาว่าความรู้นั้นสามารถนำมาประมวลเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร สามารถเรียนรู้ผ่านการสังเกตการณ์ และสามารถเข้าใจได้ผ่านการศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆ โดยทางฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นด้วยอย่างชัดเจนกับ

ประเด็นดังกล่าวมากกว่าทางฝ่ายของผู้รับความรู้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่ผู้ถ่ายทอดความรู้มองว่าความรู้เหล่านั้นเป็นความรู้ที่มีลักษณะเป็นนัยน้อยกว่าในมุมมองของผู้รับความรู้ จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยระดับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นนัยมีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ที่เป็นนัยอยู่บ้าง

4.6.6 รูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

ตารางที่ 4.68 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามรูปแบบของพันธมิตรธุรกิจ

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	พันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน	พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.04	3.49
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.19	3.20

จากตารางที่ 4.68 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเปรียบเทียบระหว่างพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน และค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเปรียบเทียบระหว่างพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนกับพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุน ซึ่งปรากฏว่า ทั้งสองฝ่ายมีมุมมองที่เหมือนกันโดยฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นแสดงความเห็นว่า พันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุนจะมีระดับของการถ่ายทอดความรู้ที่มากกว่าพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุน ส่วนฝ่ายของผู้รับความรู้นั้นก็แสดงความเห็นว่าพันธมิตรธุรกิจแบบร่วมลงทุนจะมีระดับของการได้รับความรู้ที่มากกว่าพันธมิตรธุรกิจแบบไม่ร่วมลงทุนเช่นกัน

4.6.7 การติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ

ตารางที่ 4.69 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการจำแนกตามมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	ผู้ถ่ายทอดความรู้	ผู้รับความรู้
ระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ	3.53	3.38

จากตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการเปรียบเทียบระหว่างมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้ ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน โดยผู้ถ่ายทอดความรู้มีความเห็นว่าการติดต่อสื่อสารที่ใช้ในพันธมิตรธุรกิจนั้นมีความไม่เป็นทางการในระดับมาก ส่วนผู้รับความรู้มีความเห็นว่าการติดต่อสื่อสารที่ใช้ในพันธมิตรธุรกิจนั้นมีความไม่เป็นทางการในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดจากตารางที่ 4.24 และ 4.52 แล้วพบว่าประเด็นที่ผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้แสดงมุมมองที่แตกต่างกัน คือ การพิจารณาว่าพันธมิตรธุรกิจมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่นอกเหนือจากการทำงานร่วมกัน ซึ่งฝ่ายผู้รับความรู้แสดงความเห็นด้วยแค่ในระดับปานกลางกับเรื่องดังกล่าว แต่ฝ่ายผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นด้วยที่ค่อนข้างชัดเจนว่าบริษัทกับพันธมิตรได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน อีกประเด็นที่พบว่าทั้งสองฝ่ายมีมุมมองที่แตกต่างกัน คือ การพิจารณาว่าการพูดคุยระหว่างบุคลากรของทั้งสององค์กรจะเป็นที่ยอมรับโดยไม่ต้องมีการเขียนบันทึกในรายละเอียด ที่ฝ่ายของผู้รับความรู้แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจนกับเรื่องดังกล่าวแต่ฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้นั้นยังมีความคิดเห็นที่ไม่ชัดเจนนักกับประเด็นนี้ จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยระดับการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการของทั้งสองฝ่ายมีความแตกต่างกัน

4.6.8 ความไว้วางใจในผู้รับความรู้

ตารางที่ 4.70 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้ จำแนกตามมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	ผู้ถ่ายทอดความรู้	ผู้รับความรู้
ระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้	3.78	4.11

จากตารางที่ 4.70 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้เปรียบเทียบระหว่างมุมมองของผู้ถ่ายทอดความรู้กับผู้รับความรู้ ซึ่งปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากทั้งสองมุมมอง และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าทั้งสองฝ่ายมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยฝ่ายผู้รับความรู้มองว่าผู้ถ่ายทอดความรู้มีความไว้วางใจในผู้รับความรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้เองก็แสดงความเห็นด้วยว่าตนมีความไว้วางใจในผู้รับความรู้มากเช่นกัน แต่ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้ของทั้งสองมุมมองมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่งเนื่องมาจากทางฝ่ายของผู้รับความรู้นั้นจะมีอัตราการเห็นด้วยกับประเด็นด้านต่างๆ ที่มากกว่าฝ่ายของผู้ถ่ายทอดความรู้ จึงส่งผลให้มีค่าเฉลี่ยของระดับความไว้วางใจในผู้รับความรู้ที่มากกว่าบ้าง

4.6.9 สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

ตารางที่ 4.71 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจกับระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จำแนกตามสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	
	ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน	มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน
ระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.34	2.96
ระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ	3.15	3.23

จากตารางที่ 4.71 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับการถ่ายทอดความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเปรียบเทียบระหว่างพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน และค่าเฉลี่ยของระดับการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจเปรียบเทียบระหว่างพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนกับพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งปรากฏว่า มีความแตกต่างกัน โดยฝ่ายผู้ถ่ายทอดความรู้แสดงความเห็นว่าพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนจะมีระดับการถ่ายทอดความรู้มากกว่าพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ส่วนฝ่ายผู้รับความรู้นั้นแสดงความเห็นว่าพันธมิตรธุรกิจที่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อนจะมีระดับการได้รับความรู้มากกว่าพันธมิตรธุรกิจที่ไม่มีสัมพันธภาพระหว่างกันมาก่อน ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากการที่สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนของพันธมิตรธุรกิจไม่ได้ส่งผลต่อระดับการแลกเปลี่ยนความรู้ในพันธมิตรธุรกิจ จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากทั้งสองด้านไม่มีความสอดคล้องกัน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าพันธมิตรธุรกิจอาจไม่ได้มีการพิจารณาถึงประเด็นด้านสัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนในการแลกเปลี่ยนความรู้กัน ทั้งนี้จากผลการทดสอบทางสถิติก็พบว่า สัมพันธภาพระหว่างกันที่มีมาก่อนไม่ได้มีความสัมพันธ์ทั้งกับด้านการถ่ายทอดความรู้และการได้รับความรู้ในพันธมิตรธุรกิจแต่อย่างใด